

VU Research Portal

De claimcultuur is een canard

Akkermans, A.J.

published in

Fokke & Sukke kunnen het niet alleen
2008

document version

Peer reviewed version

document license

CC BY-NC

[Link to publication in VU Research Portal](#)

citation for published version (APA)

Akkermans, A. J. (2008). De claimcultuur is een canard. In J. Reid, B. Geleijnse, & J. M. van Tol (Eds.), *Fokke & Sukke kunnen het niet alleen* (pp. 9-10). Catullus.

General rights

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

- Users may download and print one copy of any publication from the public portal for the purpose of private study or research.
- You may not further distribute the material or use it for any profit-making activity or commercial gain
- You may freely distribute the URL identifying the publication in the public portal ?

Take down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

E-mail address:

vuresearchportal.ub@vu.nl

De claimcultuur is een canard

Arno Akkermans

FOKKE & SUKKE HADDEN DAAR NIET BIJ STILGESTAAN

"DE STAAT NEPAL STELT ZICH NIET
AANSPRAKELIJK VOOR DE GEVOLGEN
VAN ZUURSTOFGEBREK, BEYRIEZING
EN HARD VALLLEN."

Er is geen enkel onderzoek bekend dat bevestigt dat blonde vrouwen minder intelligent zijn dan brunettes. Toch is het beeld van het 'domme blondje' onuitroeibaar. Of Marilyn Monroe ooit een IQ test is afgenomen weet ik niet, wel dat niemand in de uitslag werkelijk geïnteresseerd zou zijn. Blondjes zijn nu eenmaal dom, niet omdat ze dat daadwerkelijk zouden zijn, maar omdat wij *willen* dat ze dat zijn. Iets dergelijks valt waar te nemen met betrekking tot het begrip 'claimcultuur'. Dat in ons land 'Amerikaanse toestanden' dreigen weet men je op elke straathoek te vertellen. Ook de Minister van Justitie vond aanleiding voor een bezorgde brief aan de Tweede Kamer. Elk serieus empirisch onderzoek wijst echter uit dat het aantal claims *niet* toeneemt, net zo min als de hoogte van de toegewezen bedragen,

óók niet op het zo vaak in een kwaad daglicht gestelde terrein van de medische fouten. Toch is het beeld onuitroeibaar dat pech anders dan vroeger niet langer wordt gepikt. Geen café brandt af, geen dijk breekt door, of journalisten weten alvast te melden dat een ‘forse claim’ zal worden ingediend. En de advocaten die de slachtoffers bijstaan in hun soms ongelijke strijd heten ‘zij die verdienen aan leed’ of zelfs ‘lijkenpikkers’. Dat het voor het slagen van een claim helemaal niet draait om de schade die werd geleden, maar om de vraag of de aangesproken partij wel een *verwijtbare fout* heeft gemaakt, vindt men kennelijk voor een krantenkop allemaal te ingewikkeld. Ook de staat Nepal heeft geen disclaimer nodig voor de schadelijke gevolgen van zuurstofgebrek, bevrozing of hard vallen. Dat is alleen anders wanneer hij een verwijtbare fout zou hebben gemaakt, bijvoorbeeld door het onwetende bergbeklimmerduo doelbewust in de handen te drijven van bloeddorstige Maoïstische rebellen om zich zo van een stel bijzonder vervelende eendjes te bevrijden. Maar in dat geval zou een disclaimer weer niets uithalen omdat de nabestaanden van de hopelijk in stijl met sinaasappelsaus verorberde canards zich op de ongeldigheid daarvan zouden kunnen beroepen.

Arno Akkermans